บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง **การพัฒนาโปรแกรมการฝึกเพื่อพัฒนาพลังความอดทนของกล้ามเนื้อขาในนักกีฬารักบี้ฟุตบอล** และนำโปรแกรมที่ผ่านการตรวจสอบตามกระบวนการแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติและผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของข้อมูลทั่วไป ก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
อายุ (ปี)	20.80	1.14	20.10	1.60	19.90	1.73	.982	.39
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	68.90	11.04	65.90	7.68	67.00	11.91	.214	.81
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	174.30	5.96	171.30	1.70	171.40	6.02	1.165	.33
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	35.18	8.12	34.31	7.00	33.48	8.71	.114	.89

P > .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยอายุของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 20.80 ปี โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 20.10 ปี และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 19.90 ปี

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 68.90 กิโลกรัม โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 65.90 กิโลกรัม และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 67.00 กิโลกรัม

ค่าเฉลี่ยส่วนสูงของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 174.30 เซนติเมตร โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 171.30 เซนติเมตร และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 171.40 เซนติเมตร

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 35.18 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 34.31 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 33.48 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง และพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ *ก่อนการทดลอง* ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
ก่อนการทดลอง								
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.69	0.40	5.69	0.28	5.91	0.24	1.593	.22
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	7.06	0.46	7.06	0.35	6.77	0.26	2.041	.15
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	35.18	8.12	34.31	7.00	33.48	8.71	0.114	.89
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	15.70	7.85	16.80	6.25	17.50	13.13	0.091	.91

P > .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.69 วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.69 วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักเท่ากับ 5.91 วินาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.06 เมตร/วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.06 เมตร/วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 6.77 เมตร/วินาที

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 35.18 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 34.31 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 33.48 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 15.70 ครั้ง โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 16.80 ครั้ง และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 17.50 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
หลัง 2 สัปดาห์								
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.78	0.35	5.74	0.26	5.99	0.25	2.065	.15
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	6.94	0.40	6.98	0.30	6.64	0.35	2.739	.08
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	35.80	7.25	38.16	6.80	33.55	8.45	0.936	.41

P > .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.78 วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.74 วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 5.99 วินาที

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 6.94 เมตร/วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีเท่ากับ 6.98 เมตร/วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 6.64 เมตร/วินาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 35.80 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 38.16 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 33.55 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตรและพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
หลัง 4 สัปดาห์								
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.57	0.28	5.44	0.29	5.76	0.22	3.448*	.05
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	7.20	0.34	7.36	0.36	6.95	0.26	3.832*	.03
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	33.97	7.40	34.39	5.70	30.29	7.88	1.009	.38
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	44.00	22.83	39.80	13.54	48.50	24.50	0.432	.65

* $P < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.57 วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.44 วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 5.76 วินาที

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.20 เมตร/วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.36 เมตร/วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 6.95 เมตร/วินาที

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 33.97 วัตต์/น้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 34.39 วัตต์/น้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 30.29 วัตต์/น้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 44.00 ครั้ง โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 39.80 ครั้ง และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 48.50 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อและค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ย เวลาในการวิ่ง 40 เมตร และความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกีเอ ดังตารางที่ 5 - 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกด้วยน้ำหนัก
		5.57	5.44	5.76
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	5.57	-	0.13	0.19
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	5.44		-	0.32*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	5.76			-

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที ใช้เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (5.44 วินาที) น้อยกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (5.76 วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 7.20	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 7.36	ฝึกด้วยน้ำหนัก 6.95
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	7.20	-	.16	.25
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	7.36		-	.41*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	6.95			-

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (7.36 เมตร/วินาที) มากกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (6.95 เมตร/วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
หลัง 6 สัปดาห์								
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.47	0.27	5.57	.42	5.67	0.26	0.891	.42
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	7.31	0.36	7.36	0.38	7.07	0.31	1.912	.17
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	34.93	7.22	36.95	4.88	32.88	7.88	0.899	.42

P > .05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.47 วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.57 วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 5.67 วินาที

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.31 เมตร/วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.36 เมตร/วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 7.07 เมตร/วินาที

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 34.93 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 36.95 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 32.88 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตรและพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
หลัง 8 สัปดาห์								
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.41	0.27	5.41	0.25	5.69	0.21	4.162*	.03
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	7.39	0.36	7.41	0.34	7.03	0.24	4.349*	.02
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	36.67	7.34	40.09	5.67	34.25	6.71	1.969	.16
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	68.60	22.50	59.40	18.99	69.60	21.82	0.706	.50

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.41 วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.41 วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 5.69 วินาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.39 เมตร/วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 7.41 เมตร/วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 7.03 เมตร/วินาที

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 36.67 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 40.09 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 34.25 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 68.60 ครั้ง โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 59.40 ครั้ง และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 69.60 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนเวลาในการวิ่ง 40 เมตร และความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกีเอ ดังตารางที่ 9 - 10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 5.41	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 5.41	ฝึกด้วยน้ำหนัก 5.69
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	5.41	-	.08	.27*
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	5.41		-	.28*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	5.69			-

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที ใช้เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (5.41 วินาที) น้อยกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (5.69 วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 7.39	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 7.41	ฝึกด้วยน้ำหนัก 7.03
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	7.39	-	.02	.36*
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	7.41		-	.38*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	7.03			-

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (7.39 เมตร/วินาที) และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (7.41 เมตร/วินาที) มีความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร มากกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (7.03 เมตร/วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
หลังเสร็จสิ้น 2 ส.								
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.73	0.32	5.79	0.18	5.96	0.15	2.629	.09
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	6.99	0.36	6.91	0.20	6.70	0.16	3.295	.05
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	33.91	4.78	36.00	5.61	33.26	6.89	0.603	.55
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	55.10	18.32	49.00	24.24	56.50	21.35	0.346	.71

P > .05

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 5.73 วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีเท่ากับ 5.79 วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 5.96 วินาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 6.99 เมตร/วินาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 6.91 เมตร/วินาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 6.70 เมตร/วินาที

ค่าเฉลี่ยของพลังความอดทน ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 33.91 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 36.00 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 33.26 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 55.10 ครั้ง โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 49.00 ครั้ง และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 56.50 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร และความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อและความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลัง 2 สัปดาห์		หลัง 4 สัปดาห์		หลัง 6 สัปดาห์		หลัง 8 สัปดาห์		หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.69	0.40	5.78	0.35	5.57	0.28	5.47	0.27	5.41	0.27	5.73	0.32	2.114	.08
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	7.06	0.46	6.94	0.40	7.20	0.34	7.31	0.36	7.39	0.36	6.99	0.36	2.181	.07
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	35.18	8.12	35.80	7.25	33.97	7.46	34.93	7.22	36.67	7.34	33.91	4.78	0.225	.95
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	15.70	7.85	_	_	44.00	22.83	–	–	68.60	22.50	55.10	18.32	14.185*	.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ก่อนการทดลอง เท่ากับ 5.69 วินาที หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 5.78 วินาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 5.57 วินาที หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 5.47 วินาที หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 5.41 วินาที และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 5.73 วินาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ก่อนการทดลอง เท่ากับ 7.06 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.94 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 7.20 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 7.31 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 7.39 เมตร/ วินาที และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.99 เมตร/ วินาที

ค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง เท่ากับ 35.18 วัตต์/ น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 35.80 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 33.97 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 34.93 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 36.67 วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม) หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 33.91 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 15.70 ครั้ง หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 44.00 ครั้ง หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 68.60 ครั้ง และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 55.10 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตรและพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2,4,6,8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 4,8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของตูกีเอ ดังตารางที่ 13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อขา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ระยะเวลา	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง 15.70	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ 44.00	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ 68.60	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์ 55.10
ก่อนการทดลอง	15.70	-	28.30*	52.90*	39.40*
4 สัปดาห์	44.00		-	24.60*	11.10
8 สัปดาห์	68.60			-	13.50
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	55.10				-

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 4,8 สัปดาห์ และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ (44.00,68.60,55.10 ตามลำดับ) มีค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อขา มากกว่า ก่อนการทดลอง (15.70 ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ (68.60 ครั้ง) มีค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อขา มากกว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (44.00 ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อ และความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลัง 2 สัปดาห์		หลัง 4 สัปดาห์		หลัง 6 สัปดาห์		หลัง 8 สัปดาห์		หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.69	0.28	5.74	0.26	5.44	0.29	5.57	0.42	5.41	0.25	5.79	0.18	2.888*	.02
ความเร็วในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที	7.06	0.35	6.98	0.30	7.36	0.38	7.36	0.38	7.41	0.34	6.91	0.20	4.391*	.02
พลังความอดทน ของกล้ามเนื้อขา (วัตต์/น้ำหนักตัว	34.31	7.00	38.16	6.80	34.39	5.76	36.95	4.88	40.09	5.67	36.00	5.61	1.400	.23
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	16.80	6.25	_	_	39.80	13.54	–	–	59.40	18.99	49.00	24.24	11.269*	.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ก่อนการทดลอง เท่ากับ 5.69 วินาที หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 5.74 วินาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 5.44 วินาที หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 5.57 วินาที หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 5.41 วินาที และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 5.79 วินาที

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ก่อนการทดลอง เท่ากับ 7.06 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.98 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 7.36 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 7.36 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 8

สัปดาห์ เท่ากับ 7. 41 เมตร/ วินาที และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.91 เมตร/ วินาที

ค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง เท่ากับ 34.31 วัตต์/ น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 38.16 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 34.39 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 36.95 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 40.09 วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม) หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 36.00 วัตต์/น้ำหนักตัว(กิโลกรัม)

ค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง เท่ากับ 16.80 ครั้ง หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 39.80 ครั้ง หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 59.40 ครั้ง และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 49.00 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกสลับช่วง ค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2,4,6,8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร และความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2,4,6,8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของตูกีเอ ดังตารางที่ 15 -16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ระยะเวลา	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	2 สัปดาห์	4 สัปดาห์	6 สัปดาห์	8 สัปดาห์	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์
		5.69	5.74	5.44	5.57	5.41	5.79
ก่อนการทดลอง	5.69	-	.05	.24	.11	.28*	.10
2 สัปดาห์	5.74		-	.29*	.16	.33*	.05
4 สัปดาห์	5.44			-	.13	.03	.34*
6 สัปดาห์	5.57				-	.16	.21
8 สัปดาห์	5.41					-	.38*
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	5.79						-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์(5.44วินาที) ใช้เวลาในการวิ่ง 40 เมตร น้อยกว่า หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ (5.74) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ (5.41) ใช้เวลาในการวิ่ง 40 เมตร น้อยกว่าก่อนการทดลอง(5.69)และหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ (5.74) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์(5.79) ใช้เวลาในการวิ่ง 40 เมตร มากกว่า หลังการทดลอง 4 (5.44 วินาที)และ 8 สัปดาห์(5.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ระยะเวลา		ก่อนการทดลอง	2 สัปดาห์	4 สัปดาห์	6 สัปดาห์	8 สัปดาห์	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์
	$\bar{X}$	7.06	6.98	7.36	7.36	7.41	6.91
ก่อนการทดลอง	7.06	-	.08	.30	.30	.35	.15
2 สัปดาห์	6.98		-	.38	.38	.43	.07
4 สัปดาห์	7.36			-	.00	.05	.45*
6 สัปดาห์	7.36				-	.05	.45*
8 สัปดาห์	7.41					-	.50*
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	6.91						-

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 4, 6 และ 8 สัปดาห์ (7.36,7.36,7.41 ตามลำดับ) มีความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร มากกว่า หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ (6.91 วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อขา ของโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ระยะเวลา	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง 16.80	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ 39.80	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ 59.40	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์ 49.00
ก่อนการทดลอง	16.80	-	23.00*	42.60*	32.20*
4 สัปดาห์	39.80		-	19.60	9.20
8 สัปดาห์	59.40			-	10.40
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	49.00				-

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อขา มากกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร พลังความอดทนของกล้ามเนื้อ และความอดทนของกล้ามเนื้อ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลัง 2 สัปดาห์		หลัง 4 สัปดาห์		หลัง 6 สัปดาห์		หลัง 8 สัปดาห์		หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
เวลาในการวิ่ง 40 เมตร (วินาที)	5.91	0.24	5.99	0.25	5.76	0.22	5.67	0.26	5.69	0.21	5.96	0.15	3.838*	.01
ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร (เมตร/วินาที)	6.77	0.26	6.64	0.35	6.95	0.26	7.07	0.31	7.03	0.24	6.70	0.16	4.328*	.00
พลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา {วัตต์/น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)}	33.48	8.71	33.55	8.45	30.29	7.88	32.88	7.88	34.25	6.71	33.26	6.89	0.313	.90
ความอดทนของกล้ามเนื้อ (ครั้ง)	17.50	13.13	_	_	48.50	24.73	_	_	69.60	21.82	56.50	21.35	11.420*	.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ก่อนการทดลอง เท่ากับ 5.91 วินาที หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 5.99 วินาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 5.76 วินาที หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 5.67 วินาที หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 5.69 วินาที และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 5.96 วินาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ก่อนการทดลอง เท่ากับ 6.77 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.64 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 6.95 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 7.07 เมตร/ วินาที หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 7. 03 เมตร/ วินาที และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.70 เมตร/ วินาที

ค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง เท่ากับ 33.48 วัตต์/ น้ำหนักตัว หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 33.55วัตต์/น้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 30.29 วัตต์/น้ำหนักตัว หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ เท่ากับ 32.88 วัตต์/น้ำหนักตัว หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 34.25 วัตต์/น้ำหนักตัว หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 33.26 วัตต์/น้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อขา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 17.50 ครั้ง หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 48.50 ครั้ง หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 69.60 ครั้ง และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 56.50 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของโปรแกรมการด้วยน้ำหนัก ค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2,4,6,8 และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร และความอดทนของกล้ามเนื้อ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2,4,6,8 และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของตูกี เอ ดังตารางที่ 19 - 20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ระยะเวลา	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	2 สัปดาห์	4 สัปดาห์	6 สัปดาห์	8 สัปดาห์	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์
		5.91	5.99	5.76	5.67	5.69	5.96
ก่อนการทดลอง	5.91	-	.07	.15	.24	.22	.04
2 สัปดาห์	5.99		-	.23	.31*	.29*	.02
4 สัปดาห์	5.76			-	.08	.06	.20
6 สัปดาห์	5.67				-	.02	.29*
8 สัปดาห์	5.69					-	.27*
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	5.96						-

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 6 (5.67 วินาที) และ 8 สัปดาห์ (5.69 วินาที) ใช้เวลาในการวิ่ง 40 เมตร น้อยกว่า หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ (5.96 วินาที) และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ (5.96 วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ระยะเวลา	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	2 สัปดาห์	4 สัปดาห์	6 สัปดาห์	8 สัปดาห์	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์
		6.77	6.64	6.95	7.07	7.03	6.70
ก่อนการทดลอง	6.77	-	.13	.18	.30	.26	.07
2 สัปดาห์	6.64		-	.31	.43*	.39*	.06
4 สัปดาห์	6.95			-	.12	.08	.25
6 สัปดาห์	7.07				-	.04	.37*
8 สัปดาห์	7.03					-	.33*
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	6.70						-

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 6 (7.07 เมตร/วินาที) และ8 สัปดาห์ (7.03 เมตร/วินาที) มีความเร็วเฉลี่ยในการวิ่ง 40 เมตร ดีกว่าหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ (6.64 เมตร/วินาที)และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ (6.70เมตร/วินาที) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความอดทนของกล้ามเนื้อขา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ระยะเวลา	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง 17.50	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ 48.50	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ 69.60	หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์ 56.50
ก่อนการทดลอง	17.50	-	31.00*	52.10*	39.00*
4 สัปดาห์	48.50		-	21.10	8.00
8 สัปดาห์	69.60			-	13.10
หลังเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์	56.50				-

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 4,8 และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ (48.50,69.60 และ 56.50 ครั้ง) มีค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อขา มากกว่า ก่อนการทดลอง (17.50 ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	93.60	25.96	97.00	14.14	86.60	15.69	0.753	.49
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	195.40	35.28	195.70	36.61	185.30	37.53	0.263	.77
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	98.50	29.20	94.50	22.25	87.00	21.95	0.559	.57
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	192.50	36.36	178.90	44.96	190.60	23.20	0.419	.66

$P > .05$

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 93.60 และ 195.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 97.00 และ 195.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 86.60 และ 185.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 98.50 และ 192.50 เปอร์เซ็นต์ของ น้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 94.50 และ 178.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 87.00 และ 190.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดี่ยวของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	66.00	8.75	67.90	8.62	53.20	7.43	9.297*	.01
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	109.20	13.38	108.30	6.92	102.60	15.81	0.805	.46
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	57.60	5.56	51.56	20.33	50.00	8.90	0.922	.41
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	96.80	14.30	105.40	12.73	99.60	9.16	1.280	.30

* $P < .05$

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 66.00 และ 109.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 67.90 และ 108.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 53.20 และ 102.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 57.60 และ 96.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 51.56 และ 105.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 50.00 และ 99.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวาและกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดของกล้ามเนื้องอเข่าขวา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึก ด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	X	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกด้วยน้ำหนัก
		66.00	67.90	53.20
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	66.00	-	1.90	12.80*
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	67.90		-	14.70*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	53.20			-

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (66.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (67.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) มีความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ดีกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก(53.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวาของกล้ามเนื้อ	84.10	15.43	91.00	18.70	84.20	15.66	0.563	.58
เหยียดสะโพกขวากล้ามเนื้อ	168.90	21.72	165.40	21.09	174.20	25.35	0.378	.69
งอสะโพกซ้ายกล้ามเนื้อ	93.90	22.68	91.30	15.02	85.80	21.92	0.420	.66
เหยียดสะโพกซ้าย	181.70	17.63	153.70	12.63	179.90	27.38	6.038*	.05

* $P < .05$

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 84.10 และ 168.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 91.00 และ 165.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 84.20 และ 174.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 93.90 และ 181.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 91.30 และ 153.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 85.80 และ 179.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและกล้ามเนื้องอสะโพกซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 26

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 181.70	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 153.70	ฝึกด้วยน้ำหนัก 179.90
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	181.70	-	28.00*	1.80
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	153.70		-	26.20*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	179.90			-

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (181.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก(179.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) มีผลต่อการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย ดีกว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (153.70 เปอร์เซ็นต์ของ น้ำหนักตัว)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	63.30	7.94	64.00	7.83	60.10	8.10	0.682	.51
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	96.90	15.76	97.50	11.51	90.00	10.28	1.070	.36
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	56.70	3.88	53.06	20.54	56.60	7.58	0.260	.77
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	86.80	14.93	94.90	11.22	87.60	9.89	1.337	.28

P > .05

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 63.30 และ 96.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 64.00 และ 97.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 60.10 และ 90.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 56.70 และ 86.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 53.06 และ 94.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 56.60 และ 87.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	105.40	21.88	101.50	17.01	99.10	26.38	0.207	.81
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	189.50	25.19	172.30	27.50	185.50	33.76	0.960	.40
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	95.00	21.50	100.30	12.84	95.60	19.41	0.252	.78
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	189.20	15.09	177.00	21.34	181.60	27.28	0.798	.46

P > .05

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า หลังจากทดลอง 8 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 105.40 และ 189.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 101.50 และ 172.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 99.10 และ 185.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 95.00 และ 189.20 เปอร์เซ็นต์ของ หนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 100.30 และ 177.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 95.60 และ 181.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซนต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	73.40	9.05	74.70	6.30	65.60	7.36	4.127*	.03
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	108.80	16.15	108.70	10.60	101.10	13.25	1.066	.40
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	68.40	7.60	61.27	23.74	64.00	8.41	0.560	.58
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	108.00	17.62	108.60	10.33	103.30	9.40	0.500	.61

* $P < .05$

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 73.40 และ 108.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 74.70 และ 108.70 โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 65.60 และ 101.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 68.40 และ 108.00 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 61.27 และ 108.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 64.00 และ 103.30 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุด แบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวาและกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของโปรแกรม การฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวาของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการ วิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึง ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตาราง ที่ 30

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม		ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกด้วยน้ำหนัก
	$\overline{X}$	73.40	74.70	65.60
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	73.40	-	1.30	7.80*
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	74.70		-	9.10*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	65.60			-

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (73.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (74.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) มีผลต่อการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ดีกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (65.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	76.40	20.24	78.90	10.28	64.10	11.11	2.946	.07
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	178.80	33.34	168.90	28.90	166.40	30.94	.444	.65
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	75.50	24.42	85.80	12.41	73.50	20.46	1.118	.34
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	175.50	34.86	168.30	21.23	169.90	30.34	0.166	.85

P > .05

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 76.40 และ 178.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 78.90 และ 168.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 64.10 และ 166.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 75.50 และ 175.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 85.80 และ 168.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 73.50 และ 169.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	44.60	11.06	44.90	13.93	40.40	8.88	0.480	.62
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	67.30	9.47	75.60	17.03	59.30	10.53	4.061*	.03
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	40.50	8.27	37.50	9.32	36.60	10.82	0.459	.64
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	56.70	14.90	61.10	18.94	65.20	9.44	0.809	.46

* $P < .05$

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 44.60 และ 67.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 44.90 และ 75.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 40.40 และ 59.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 40.50 และ 56.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 37.50 และ 61.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 36.60 และ 65.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวาและกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 28

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลอง ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 67.30	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 75.60	ฝึกด้วยน้ำหนัก 59.30
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	67.30	-	8.30*	8.00
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	75.60		-	16.30*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	59.30			-

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา(75.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) ดีกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที (67.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก(59.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิธีการของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	77.70	19.44	75.90	12.80	59.70	15.42	3.780*	.04
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	156.30	22.66	151.30	27.58	158.90	23.14	0.247	.79
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	65.60	14.12	71.00	15.69	60.60	9.81	1.497	.24
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	165.50	19.34	158.90	18.64	167.40	22.62	0.484	.62

* $P < .05$

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 77.70 และ 156.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 75.90 และ 151.30 และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 59.70 และ 158.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 65.60 และ 165.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 71.00 และ 158.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 60.60 และ 167.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวาและกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอสะโพกขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบ ของตูกี เอ ดังตารางที่ 35

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้องอสะโพกขวา หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 77.70	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที 75.90	ฝึกด้วยน้ำหนัก 59.70
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	77.70	-	1.80	18.00*
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	75.90		-	16.20*
ฝึกด้วยน้ำหนัก	59.70			-

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีผลต่อการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอสะโพกขวา (77.70 และ 75.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) ดีกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (59.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีผลต่อการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอสะโพกขวา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	52.10	5.62	46.60	5.21	44.30	8.26	3.793*	.04
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	65.50	7.74	64.40	8.83	59.60	10.52	1.187	.32
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	48.60	5.56	47.00	6.66	45.10	9.09	0.582	.57
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	60.40	17.17	67.10	5.91	64.90	6.80	0.930	.41

* $P < .05$

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 52.10 และ 65.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 46.60 และ 64.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 44.30 และ 59.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 48.60 และ 60.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 47.00 และ 67.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 45.10 และ 64.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวาและกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้ายของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 37

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าขวา หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

กลุ่ม	$\bar{X}$	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	ฝึกด้วยน้ำหนัก
		52.10	46.60	44.30
ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	52.10	-	5.50	7.80*
ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที	46.60		-	2.30
ฝึกด้วยน้ำหนัก	44.30			-

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีผลต่อการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา (52.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) ดีกว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก (44.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีผลต่อการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที ช่วง และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	73.90	17.35	73.40	22.63	59.20	15.17	2.00	.15
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	165.60	22.22	163.70	23.87	161.30	30.07	0.071	.93
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	72.20	16.09	71.40	10.42	66.40	16.37	0.466	.63
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	164.60	26.65	159.90	14.70	153.80	17.86	0.706	.50

P > .05

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 73.90 และ 165.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 73.40 และ 163.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 59.20 และ 161.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 72.20 และ 164.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 71.40 และ 159.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 66.40 และ 153.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที ช่วง โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที		ฝึกด้วยน้ำหนัก			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	56.50	6.45	54.10	6.87	49.30	6.14	3.18	.06
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	70.10	11.27	65.60	9.25	64.50	7.21	0.997	.38
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	56.60	6.50	57.00	24.62	46.60	10.33	1.379	.27
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	67.00	12.60	68.40	8.28	68.30	6.29	0.068	.93

P > .05

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 56.50 และ 70.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 54.10 และ 65.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 49.30 และ 64.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 56.60 และ 67.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที เท่ากับ 57.00 และ 68.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก เท่ากับ 46.60 และ 68.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที และโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	93.60	25.96	84.10	15.43	105.40	21.88	2.456	.11
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	195.40	35.28	168.90	21.72	189.50	25.19	2.469	.10
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	98.50	29.20	93.90	22.68	95.00	21.50	0.095	.91
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	192.50	36.36	181.70	17.63	189.20	15.09	0.494	.62

$P > .05$

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาก่อนการทดลอง เท่ากับ 93.60 และ 195.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 84.10 และ 168.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 105.40 และ 189.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 98.50 และ 192.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 93.90 และ 181.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 95.00 และ 189.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	66.00	8.75	63.30	7.94	73.40	9.05	3.698*	.04
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	109.20	13.38	96.90	15.76	108.80	16.15	2.127	.14
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	57.60	5.56	56.70	3.88	68.40	7.60	12.242*	.00
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	96.80	14.30	86.80	14.93	108.00	17.62	4.570*	.02

* $P < .05$

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 66.00 และ 109.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 63.30 และ 96.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 73.40 และ 108.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 57.60 และ 96.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 56.70 และ 86.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 68.40 และ 108.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าขวา กล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 42-44

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		66.00	63.30	73.40
ก่อนการทดลอง	66.00	-	2.70	7.40
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	63.30		-	10.10*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	73.40			-

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (73.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้นจากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (63.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และ ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบ ไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		57.60	56.70	68.40
ก่อนการทดลอง	57.60	-	.90	10.80*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	56.70		-	11.70*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	68.40			-

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย (68.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (57.60 และ 56.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		96.80	86.80	108.00
ก่อนการทดลอง	96.80	-	10.00	11.20
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	86.80		-	21.20*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	108.00			-

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย (108.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้นจากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (86.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	97.00	14.14	91.00	18.70	101.50	17.01	.992	.38
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	195.70	36.61	165.40	21.09	172.30	27.50	2.976	.07
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	94.50	22.25	91.30	15.02	100.30	12.84	0.705	.50
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	178.90	44.96	153.70	12.63	177.00	21.34	2.241	.13

P > .05

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีมีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 97.00 และ 195.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 91.00 และ 165.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 101.50 และ 172.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 94.50 และ 178.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 91.30 และ 153.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 100.30 และ 177.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 4 และ 8 สัปดาห์ ของกลุ่มฝึกพลัยโอเมตริกสลับช่วง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 46 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	67.90	8.62	64.00	7.83	74.70	6.30	5.014*	.01
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	108.30	6.92	97.50	11.51	108.70	10.60	4.134*	.03
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	51.56	20.33	53.06	20.54	61.27	23.74	0.586	.56
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	105.40	12.73	94.90	11.22	108.60	10.33	3.900*	.03

* $P < .05$

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 67.90 และ 108.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 64.00 และ 97.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 74.70 และ 108.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 51.56 และ 105.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 53.06 และ 94.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 61.27 และ 108.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกีเอ ดังตารางที่ 47-49

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบ ไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		67.90	64.00	74.70
ก่อนการทดลอง	67.90	-	3.90	6.80
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	64.00		-	10.70*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	74.70			-

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา (74.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (64.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบ ไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง 108.30	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ 97.50	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ 108.70
ก่อนการทดลอง	108.30	-	10.80*	.40
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	97.50		-	11.20*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	108.70			-

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา (108.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (97.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา ลดลง จากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		105.40	94.90	108.60
ก่อนการทดลอง	105.40	-	10.50	3.20
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	94.90		-	13.70*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	108.60			-

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย (108.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (94.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์และก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	86.60	15.69	84.20	15.66	99.10	26.38	1.616	.22
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	185.30	37.53	174.20	25.35	185.50	33.76	0.393	.68
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	87.00	21.95	85.80	21.92	95.60	19.41	0.640	.56
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	190.60	23.20	179.90	27.38	181.60	27.28	0.488	.62

P > .05

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 86.60 และ 185.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 84.20 และ 174.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 99.10 และ 185.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 87.00 และ 190.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 85.80 และ 179.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 95.60 และ 181.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 51 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

ความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	53.20	7.43	60.10	8.10	65.60	7.36	6.610*	.01
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	102.60	15.81	90.00	10.28	101.10	13.25	2.674	.09
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	50.00	8.90	56.60	7.58	64.00	8.41	7.081*	.01
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	99.60	9.16	87.60	9.89	103.30	9.40	7.476*	.01

* $P < .05$

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 53.20 และ 102.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 60.10 และ 90.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 65.60 และ 101.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 50.00 และ 99.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 56.60 และ 87.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 64.00 และ 103.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าขวาและกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของตูกี เอ ดังตารางที่ 52- 54

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบ ไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		53.20	60.10	65.60
ก่อนการทดลอง	53.20	-	6.90	12.40*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	60.10		-	5.50
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	65.60			-

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา (65.60เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลอง (53.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหลังการทดลอง 8 สัปดาห์กับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์กับก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		50.00	56.60	64.00
ก่อนการทดลอง	50.00	-	6.60	14.00*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	56.60		-	7.40
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	64.00			-

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย (64.00เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลอง (50.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหลังการทดลอง 8 สัปดาห์กับหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์กับก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		99.60	87.60	103.30
ก่อนการทดลอง	99.60	-	12.00*	3.70
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	87.60		-	15.70*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	103.30			-

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย (103.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (87.60เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) แต่หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ มีการพัฒนาความแข็งแรงสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย ลดลง จากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้อ (เปอร์เซนต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	76.40	20.24	77.70	19.44	73.90	17.35	0.103	.90
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	178.80	33.34	156.30	22.66	165.60	22.22	1.809	.18
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	75.50	24.42	65.60	14.12	72.20	16.09	0.722	.50
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	175.50	34.86	165.50	19.34	164.60	26.65	0.477	.63

P > .05

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 76.40 และ 178.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 77.70 และ 156.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 73.90 และ 165.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 75.50 และ 175.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 65.60 และ 165.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 72.20 และ 164.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้อ (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	44.60	11.06	52.10	5.62	56.50	6.45	5.548*	.01
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	67.30	9.47	65.50	7.74	70.10	11.27	0.582	.57
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	40.50	8.27	48.60	5.56	56.60	6.50	13.720*	.00
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	56.70	14.90	60.40	17.17	67.00	12.60	1.208	.31

* $P < .05$

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลองเท่ากับ 44.60 และ 67.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 52.10 และ 65.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 56.50 และ 70.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 40.50 และ 56.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 48.60 และ 60.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 56.60 และ 67.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวาและกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าขวา และงอเข่าซ้าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 57 - 58

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าขวา ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
	$\bar{X}$	44.60	52.10	56.50
ก่อนการทดลอง	44.60	-	7.50*	11.90*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	52.10		-	4.40
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	56.50			-

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 4 สัปดาห์และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าขวา (52.10 และ 56.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลอง (44.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		40.50	48.60	56.60
ก่อนการทดลอง	40.50	-	8.10*	16.10*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	48.60		-	8.00*
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	56.60			-

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีหลังการทดลอง 4 และ 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย (48.60และ56.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลอง (40.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย (56.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้นจากหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (48.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้อ (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	78.90	10.28	75.90	12.80	73.40	22.63	0.291	.75
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	168.90	28.90	151.30	27.58	163.70	23.87	1.132	.34
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	85.80	12.41	71.00	15.69	71.40	10.42	4.189*	.03
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	168.30	21.23	158.90	18.64	159.90	14.70	0.788	.47

* $P < .05$

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 78.90 และ 168.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 75.90 และ 151.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 73.40 และ 163.70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 85.80 และ 168.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 71.00 และ 158.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 71.40 และ 159.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและกล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 61

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\overline{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		85.80	71.00	71.40
ก่อนการทดลอง	85.80	-	14.80*	14.40*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	71.00		-	.40
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	71.40			-

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 4 และ 8 สัปดาห์ พัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย (71.00และ71.40เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว ลดลง จากก่อนการทดลอง (85.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้อ (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	44.90	13.93	46.60	5.21	54.10	6.87	2.678	.09
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	75.60	17.03	64.40	8.83	65.60	9.25	2.500	.10
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	37.50	9.32	47.00	6.66	57.00	24.62	3.866*	.03
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	61.10	18.94	67.10	5.91	68.40	8.28	0.984	.39

* $P < .05$

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที มีค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 44.90 และ 75.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 46.60 และ 64.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 54.10 และ 65.60 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 37.50 และ 61.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 47.00 และ 67.10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 57.00 และ 68.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและกล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของตูกี เอ ดังตารางที่ 62

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 ผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที

	$\bar{X}$	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	หลังการทดลอง 8 สัปดาห์
		37.50	47.00	57.00
ก่อนการทดลอง	37.50	-	9.50	19.50*
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	47.00		-	10.00
หลังการทดลอง 8 สัปดาห์	57.00			-

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ มีการพัฒนาพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอเข่าซ้าย (57.00 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) เพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลอง (37.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ของโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้อ (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอสะโพกขวา	64.10	11.11	59.70	15.42	59.20	15.17	0.369	.70
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกขวา	166.40	30.94	158.90	23.14	161.30	30.07	0.184	.83
กล้ามเนื้องอสะโพกซ้าย	73.50	20.46	60.60	9.81	66.40	16.37	1.599	.22
กล้ามเนื้อเหยียดสะโพกซ้าย	169.90	30.34	167.40	22.62	153.80	17.86	1.286	.29

P > .05

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 64.10 และ 166.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 59.70 และ 158.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 59.20 และ 161.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 73.50 และ 169.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 60.60 และ 167.40 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 66.40 และ 153.80 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดสะโพกขวาและสะโพกซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 64 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ของ โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก

พลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติกของกล้ามเนื้อ (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง 4 สัปดาห์		หลังการทดลอง 8 สัปดาห์			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	F	P
กล้ามเนื้องอเข่าขวา	40.40	8.88	44.30	8.26	49.30	6.14	3.228	.06
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าขวา	59.30	10.53	59.60	10.52	64.50	7.21	0.934	.41
กล้ามเนื้องอเข่าซ้าย	36.60	10.82	45.10	9.09	46.60	10.33	2.845	.08
กล้ามเนื้อเหยียดเข่าซ้าย	65.20	9.44	64.90	6.80	68.30	6.29	0.607	.55

P > .05

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวา ก่อนการทดลอง เท่ากับ 40.40 และ 59.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 44.30 และ 59.60 เปอร์เซ็นต์ของ น้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 49.30 และ 64.50 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติก ของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าซ้าย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 36.60 และ 65.20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ เท่ากับ 45.10 และ 64.90 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว และหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ เท่ากับ 46.60 และ 68.30 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ของค่าเฉลี่ยพลังสูงสุดแบบไอโซคิเนติคของกล้ามเนื้องอและเหยียดเข่าขวาและเข่าซ้าย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 8 สัปดาห์

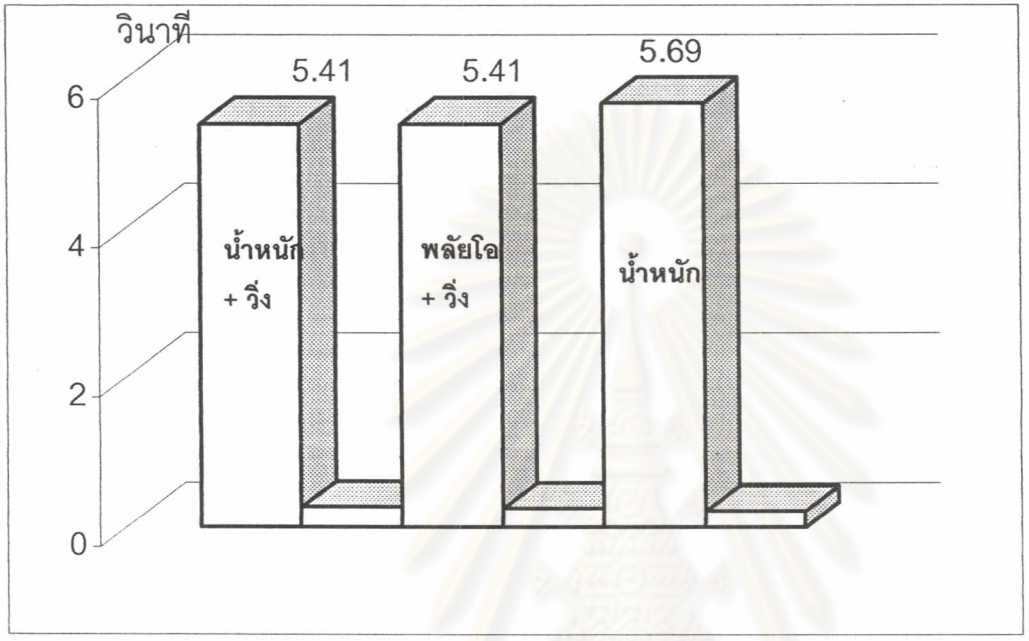

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเร็วในการวิ่ง 40 เมตร ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 8 สัปดาห์

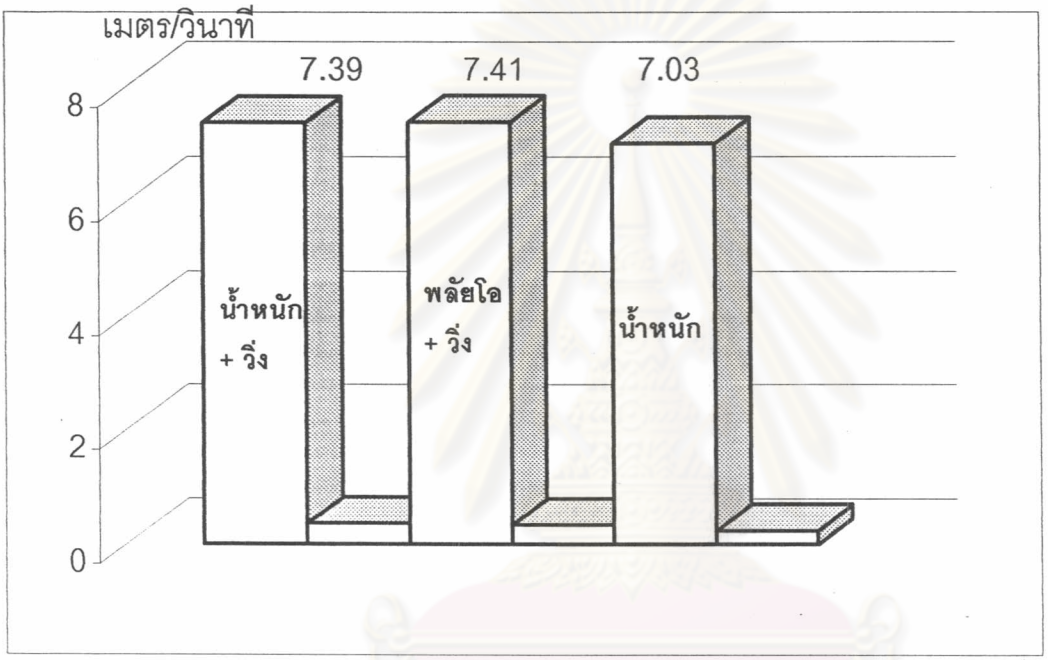

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อขา ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังการทดลอง 8 สัปดาห์

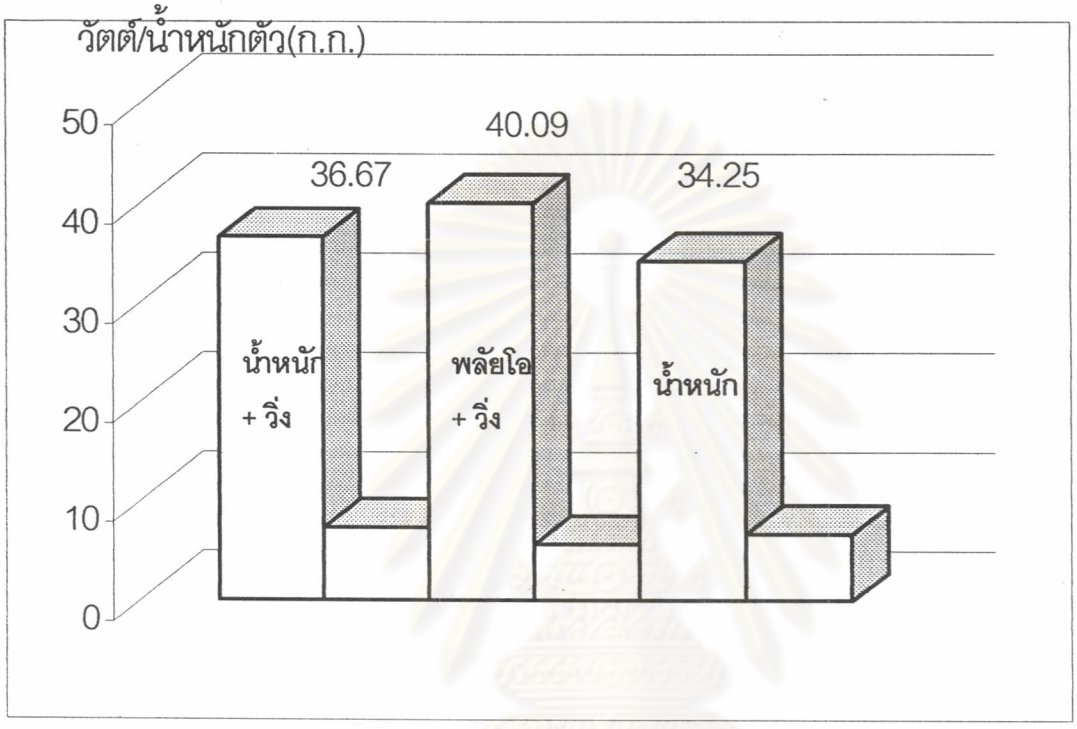

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

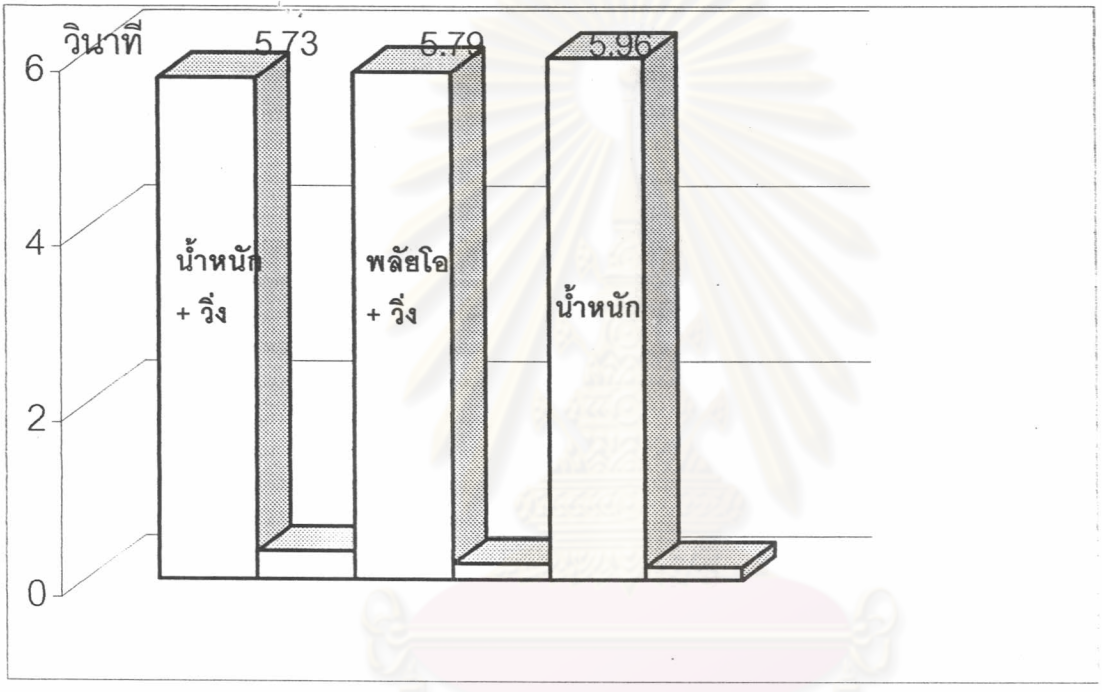

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเร็วในการวิ่ง 40 เมตร ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

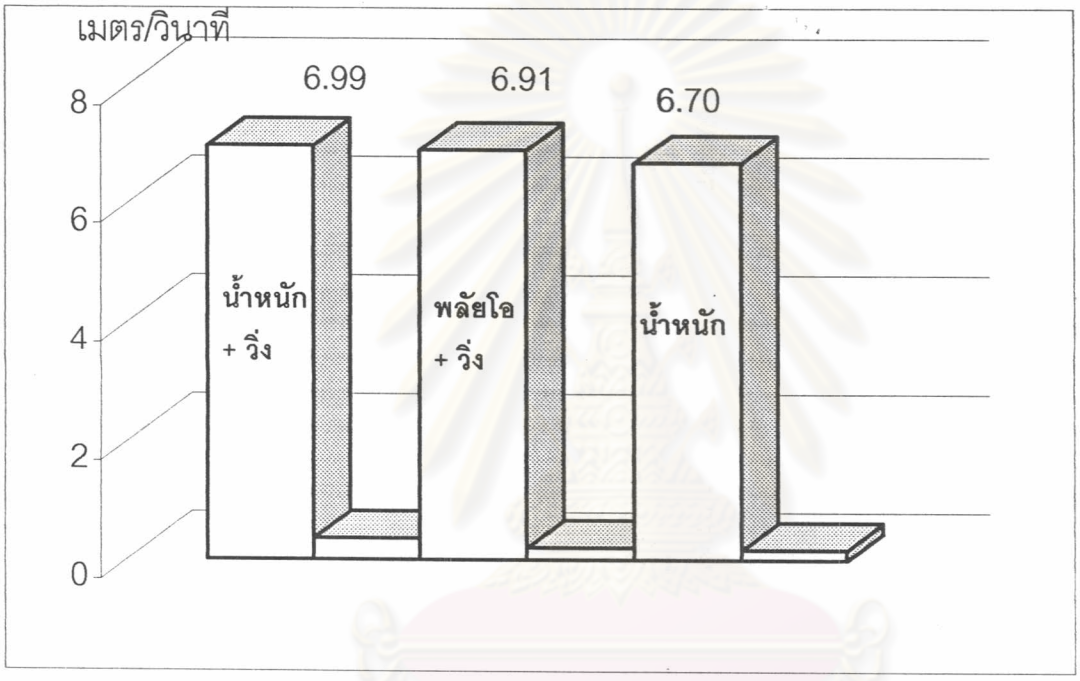

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

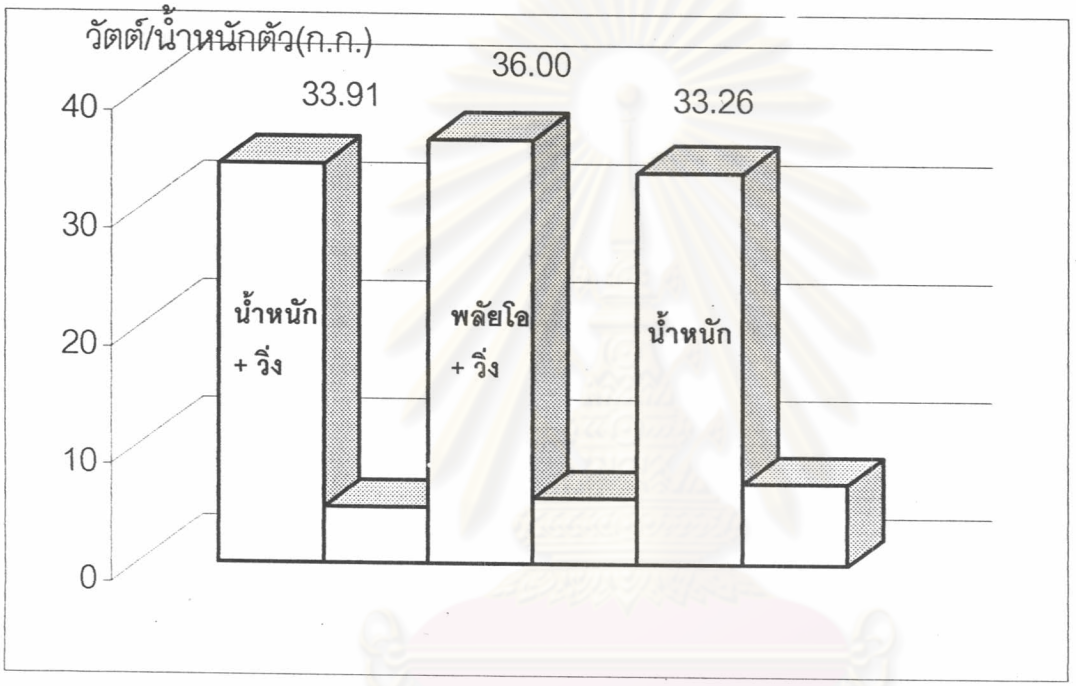

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเวลาในการวิ่ง 40 เมตร ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ หลังการทดลอง 8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

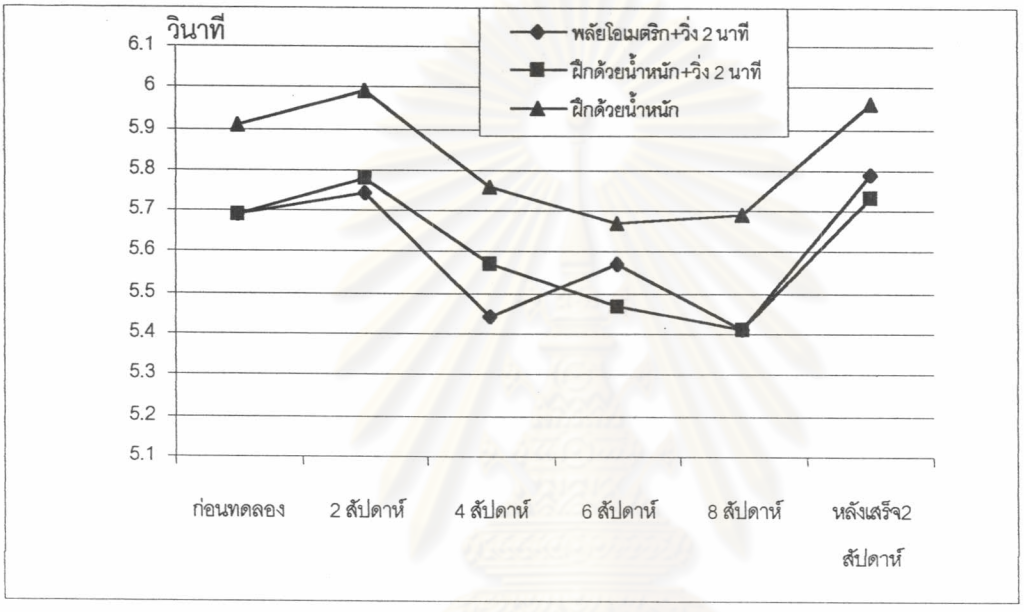

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเร็วในการวิ่ง 40 เมตร ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ หลังการทดลอง 8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

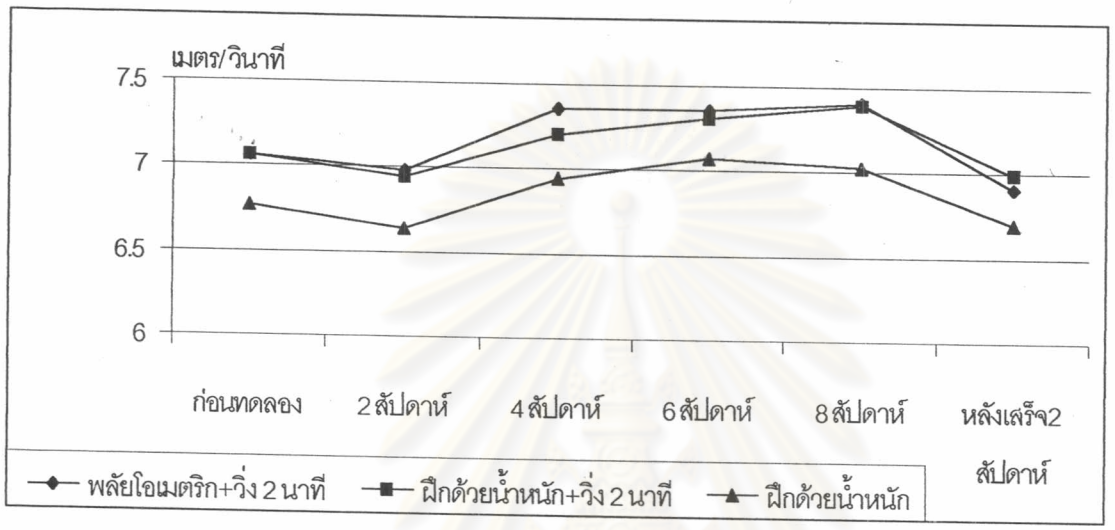

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพลังความอดทนของกล้ามเนื้อ ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ หลังการทดลอง 6 สัปดาห์ หลังการทดลอง 8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

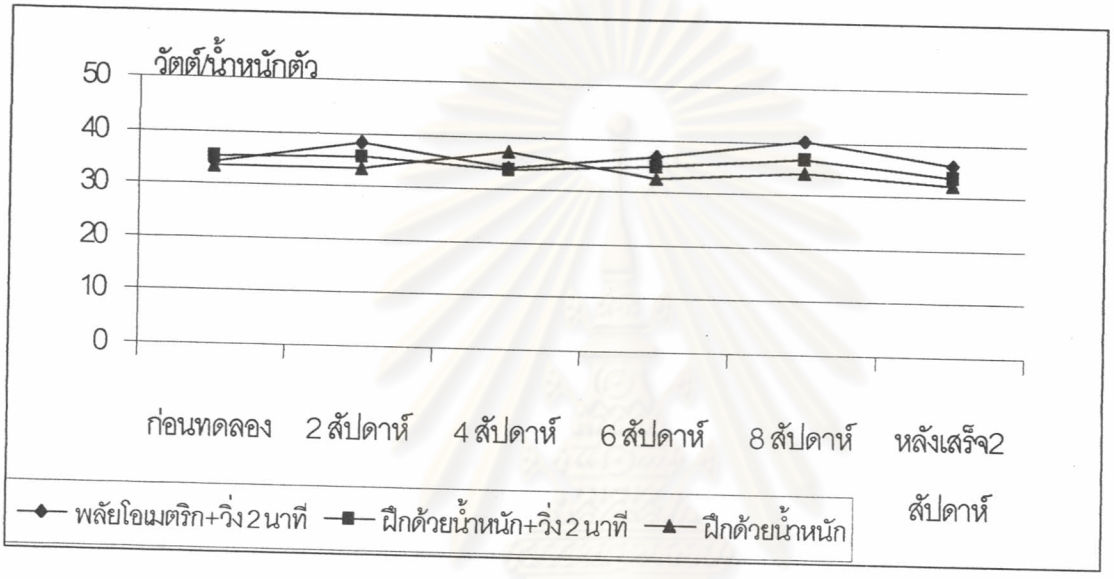

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความอดทนของกล้ามเนื้อ ระหว่างโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนักควบคู่กับการวิ่ง 2 นาที โปรแกรมการฝึกพลัยโอเมตริกควบคู่กับการวิ่ง 2 นาทีและโปรแกรมการฝึกด้วยน้ำหนัก ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ หลังการทดลอง 8 สัปดาห์และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

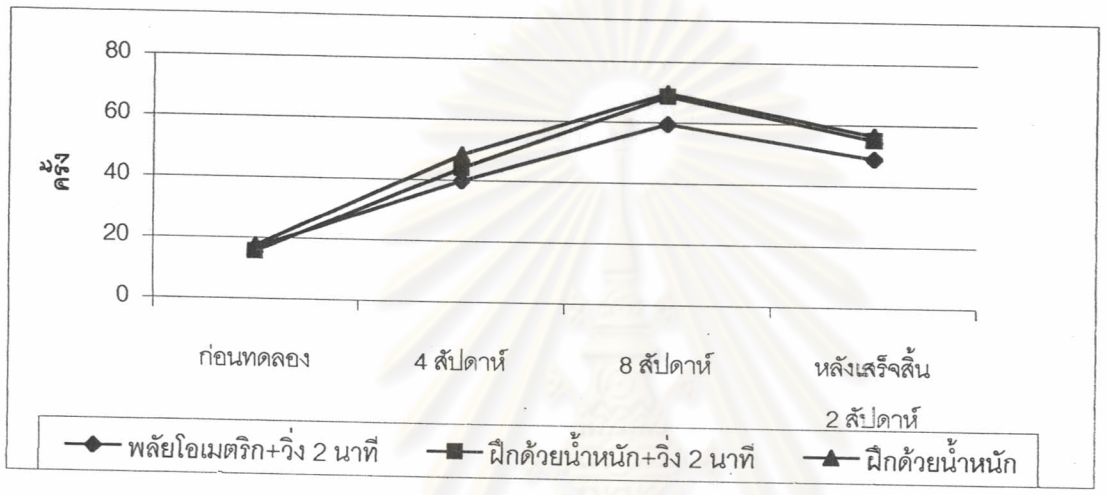

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย